

dringsforslag kunde man maaske inden tredje Behandling sammenarbejde det med Flertallets Udtalelser, idet man nøjedes med at vente, indtil Taksterne vare indregnede med Hensyn til vore Hovedtrafikforbindelser, og lod de andre Lande ligge noget længer. Saa kunde man maaske faa et Forslag, som vi alle kunde enes om. De, der særlig ville faa Ulejlighed af disse Takster, blive de forretningsdrivende, de ville først og fremmest komme til at bære Udgifterne, og de ville faa deres betydelige Arbejde med at faa disse stigende Udgifter lagt over paa Konsumenterne.

Naar Bestræbelserne for at skaffe Staten forøgede Indtægter fortsættes, og de andre Indtægtslove, hvad man maa antage, komme til Efteraaret, maa man komme til Afvejen af, hvorledes disse forskellige Indtægtslove ville komme til at virke paa de forskellige Klasser i Landet. Hvis man havde det hele samlet, vilde man kunne afbalancere det saaledes, at det kom til at fordele sig saa jævnt og godt som muligt over alle Landets forskellige Befolkningsdele. Men naar man nu vedtager denne Takstforhøjelse, der i særlig Grad vil komme til at hvile paa de forretningsdrivende, maa man, naar man kommer til de næste Indtægtslove, søge saa vidt muligt ikke at belaste de forretningsdrivende mere end højst nødvendigt. Det vil jeg bede om allerede nu.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, som det i det store og hele har givet Lovforslaget. Ligeledes takker jeg det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), som nu havde Ordet, og som ikke har været Medlem af Udvalget, for den Tilslutning, han paa egne og den Gruppens Vegne, som han repræsenterer, gav Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag. Ganske vist har Udvalgets Flertal foretaget ret indgribende Ændringer, navnlig hvad Persontaksterne angaar, men ved Sagens første Behandling erklærede jeg da ogsaa, at jeg var villig til at forhandle om Enkeltheder i Lovforslaget. Det er en selvfølgelig Sag, at det aldrig nogen Sinde har kunnet være min Tanke, at et saa stort og vidtrækkende Lovforslag som dette skulde kunne gaa helt uændret gennem Rigsdagen. Det vilde have været et Særsyn, som man aldrig nogen Sinde har set.

Uagtet jeg vilde have foretrukket, at Lovforslaget var blevet tiltraadt for Persontaksternes Vedkommende i den Skik-

kelse, hvori det var forelagt, er den Tanke, som Udvalget har givet Udtryk i sine Ændringsforslag, om at give en Nedsættelse for de korte Router ingenlunde fremmed for mig, og den Tanke har ogsaa været fremme under de Overvejelser, som gik forud for Lovforslagets Affattelse. Naar jeg alligevel den Gang foretrak det faste Tillæg af 10 Øre for 2den Klasse og 5 Øre for 3die Klasse, var det for det første, fordi det var saa simpelt og let overskueligt for hele den almindelige Befolkning, at man i saa Henseende ikke vilde kunne sammenligne det med en Forhøjelse af Grundtaksten. Dernæst ogsaa dette, at hvis man vilde foretage en Nedsættelse for de korte Afstande, var det det samme, hvor man satte Grænsen, man kunde sætte den ved 15, man kunde sætte den ved 20, 25 eller 30 km, hvor man nu vil. Det vilde imidlertid altid blive noget vanskeligt at begrunde, hvorfor den, der kører 30 km, hvis Grænsen sættes ved 30 km, skulde køre billigere end den, der skulde køre 31 km.

Imidlertid, de Grunde, den ærede Ordfører for Flertallet gav for, at Udvalgsflertallet var gaaet til at foreslaa en Nedsættelse af de foreslaaede Takster for de korte Afstande indtil 20 km, derved at man indførte en Dobbeltbillettakst, beregnet efter en Grundtakst, som ikke skulde overstige den nuværende Grundtakst, vare navnlig Hensynet til Konkurrencen med Sporveje og Cykler og andre Befordringsmidler, som paa disse korte Afstande kunde konkurrere med Statsbanerne. Man kan ikke nægte, at der er noget i den Tanke, og derfor kan det være rimeligt at gaa over til en Forhøjelse af Grundtaksten som Erstatning for den af Udvalgsflertallet ønskede Nedsættelse paa de korte Afstande. De af Flertallet foreslaaede Ændringer ere derfor ogsaa af en saadan Beskaffenhed, at jeg kan tiltræde dem, og det er mig en stor Tilfredsstillelse, at Flertallet under sit Arbejde har fastholdt, at det tilsigtede finansielle Resultat ikke maatte formindskes.

Forinden jeg gaar over til at omtale Ændringsforslagene, vil jeg sige nogle Ord om et Par Spørgsmaal, som ere berørte af to af de ærede Ordførere, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som Ændringsforslagene ikke give mig Anledning til at omtale. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds henstillede til mig, om det ikke var muligt at faa foretaget en Udregning af de enkelte Baners Rentabilitet. Jeg forstaar,